

VERSLAG Alpiene klimweek 2024

Bivouac envers des Dorées

Op zondagochtend 14 juli is het eindelijk zo ver. Met volgepakte tassen verzamelen we om 8:00 's ochtends bij de parkeerplaats in Champex-Lac, om daar het eerste liftje te nemen en zo wat hoogtemeters in de aanloop te besparen. Dat liftje is zeer welkom, want zelfs vanaf het bovenstation is het nog ruim 7 uur lopen naar de bivak. Onderweg passeren we gelukkig de Cabane d'Orny waar nog wat verfrissende Apfelschörle gedronken kan worden voordat we aan touw gaan om de gletsjeroversteek te maken. Er was veel sneeuw gevallen in de voorgaande weken waardoor de condities op de gletsjer erg goed zijn. Bij de Col des Plines gaan we van touw af en moeten we nog een klein stuk afdalen naar de hut. Enkele jaren geleden verliep deze afdaling over een eindeloos blokkenterrein, maar vanwege de grote hoeveelheid sneeuw loopt dit nu veel makkelijker waardoor dit stuk van de aanloop veel sneller gaat dan we origineel hadden gepland.

Aangekomen in de hut wordt er snel water gehaald in het nabijgelegen sneeuw meertje. Met een soort rugzakstelsel kan je in één keer een 40 liter jerrycan op je rug naar de hut brengen. Boven in de hut is de slaapruiimte. En hoewel daar inderdaad 14 matrassen op een stapel liggen blijkt al gauw dat het niet mogelijk is om die alle 14 naast elkaar te leggen, waardoor 2 van ons in de keuken beneden zullen slapen. We spreken af dat we die slaapplekken wel kunnen doorwisselen, afhankelijk van wie op welk tijdstip op moet voor een bepaalde tocht.

Het eten voor de week hebben we allemaal mee naar boven gesleept in onze rugzakken. Voor het avondeten hebben we vaak pasta of rijst met gedroogde groenten. Door die gedroogde groente een paar uur in water te laten wellen krijg je in ieder geval het gevoel dat je nog wel iets van vitaminen binnen krijgt. Noten en kaas zorgen verder voor de nodige eiwitten, en in de kast van de hut staan zelfs enkele flessen rode wijn die je (tegen betaling) mag nuttigen. Als je na een lange tocht moe en hongerig terugkomt in de hut, voelt dit alles dan ook als een luxe driesterrenrestaurant op 3000 meter hoogte.

Tijdens het avondeten maken we ook altijd een rondje om te inventariseren hoe iedereen zich voelt en wat men de volgende dag eventueel zou willen klimmen. De weersverwachting en condities zijn deze week uitstekend waardoor er veel potentie is om mooie lange routes te klimmen.

De omgeving van de Dorées is door enkele topmakers bekrond tot het "best granit on earth". Op het Dorées massief achter de hut zitten meerdere trad multipitches die wij inderdaad ook ervaren als geweldig klimmen in geweldig graniet. De Aiguille sans Nom is beklommen via de route 'Tajabone' (5c+) en veel deelnemers hebben het eerste deel van de Dorées overschrijding geklommen. Ferd en Thomas hebben zelfs de hele overschrijding gedaan wat hun een vermoeid hoofd en eeuwige roem opleverde.

Voor veel routes moeten we echter eerst een stukje gletsjerstampen en steken we eerst het Trient Plateau over, waar we onder andere de Tête Blanche, de Aiguille Purtscheller en de Aiguille du Tour beklommen. De Tête Blanche is een ideale berg om weer in te komen. Deze top kan zowel via de gletsjer (F) als via een makkelijke rotsgraat (PD+) bereikt worden. Zo

kunnen de C1'ers hun gletsjervaardigheden laten zien en iedereen met C2 kan weer even wennen aan het plaatsen van eigen zekeringen en efficiënt bewegen in variërend terrein. De Purtscheller zuidgraaf (D) heeft meer een multipitchachtige stijl. In deze route zitten wat langere en lastigere stukken, waaronder een oncomfortabele schoorsteen die niet zonder het nodige gevloek werd geklommen.

De Aiguille du Tour beklimmen we via één van de mooiste routes van het gebied; de Arête de la Table (AD). Deze route begint in een stijl sneeuwcouloir, waar je in verband met steenslag nog voor het eerste daglicht doorheen wilt zijn. Dit betekende dat de wekker al om 2 uur 's nachts ging. Voor veel deelnemers was dit ook de eerste keer om zo'n couloir te klimmen, wat dus ook een heel toffe en leerzame ervaring was. De route vervolgt over een rotsgraaf langs een zeer markant rotsblok dat als een soort reusachtige tafel midden op de graaf lijkt te balanceren. Met een lompe mantelpas kan je deze tafel opklimmen om daar een reepje te eten en het uitzicht over het Mont Blanc massief te bewonderen. Ook hier konden de C1ers naklimmen achter de C2ers, wat leerzaam was voor beide groepen.

Het leerzame karakter van de week werd verder ondersteunt door Ferd, die vorige zomer zijn opleiding tot Alpen Instructeur had afgerond. Ferd hielp de groep met het plannen van tochten en het zetten van bepaalde leerdoelen. Na elke tocht werd dan ook geëvalueerd wat er goed ging en wat belangrijke leermomenten waren. Op dinsdag was het ietwat regenachtig waardoor we die dag dicht bij de hut zijn gebleven om samen met Ferd remeoefeningen in de sneeuw te doen. Gezien de hoeveelheid sneeuw die er de voorgaande weken was gevallen was dit een belangrijke les om weer eens te herhalen.

Op zaterdagochtend moesten we helaas weer afscheid nemen van het Dorées bivak. We liepen terug via de Cabane d'Orny waar men kon genieten van een lekkere warme rösti, wat er na een week aan gedroogde groente erg goed in ging. Terug in het dal werd de week afgesloten met een frisse duik in het meer van Champex-Lac en een uitgebreide snack-sessie bij de Lidl. We hadden deze week veel geluk met het weer en de condities waardoor er ontzettend veel mooie routes zijn geklommen en heel veel alpiene vaardigheden zijn bijgeleerd. Weer terug in het platte Nederland kijken we hier met heimwee naar terug, maar zijn we ook uiterst gemotiveerd om de klimweek in 2025 weer tot zo'n groot succes te maken.

De deelnemers van de Alpiene klimweek 2024 waren:

Ferd van Banning

Sam Borman

Charlotte Croll

Annerieke van Uffelen

Lucas van der Werff

Zarah Verweijen

Vera Broekmans

Thomas van Eldink

Ties Mens

Fé Verheyen

Jordi Nieuwenhuis

Adam Horst
Rogier Meyer
Rainette Engbers

Groepsfoto voor het Dorès bivak

Adam klimt "Tajabone" met de Argentièr noordwand op de achtergrond

Gezelligheid op de Tafel, met Mont Blanc op de achtergrond

Ferd geeft instructies over remmen in de sneeuw.

Scherpe rotsgraat klimmen

Lekker knus avondeten

Maximaal ontspannen op de apenrots